

Praxis Avrea Qvotidianarvm Rervm Ecclesiastici Fori

In qua Variæ Iuridicæ Resolutiones ex approbatis traditionibus Doctorum, atque diuersorum Tribunalium, præsertim Rotæ Romanæ, Decisionibus, excerptæ, continentur; Opvs Qvatvor Partibvs Distinctvm

Continens Tertiam, & Quartam Partem: Quibus, hac nostra editione ab innumeris mendis repurgata ...

Riccio, Giovanni Luigi

Venetiis, M.DC.LXXIV.

Praxis Præsentatio Ab beneficia iurispatronatus. Iuxta Concil. Trident. sess. 14 cap. 13. de reformat.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98599](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98599)

1. quauis Episcopus, neque quauis alius beneficiarius possit sibi eligere successorem, cap. Episcopo, cum sequen. 8. quæst. 1. Tamen aduertendum est, quod cum hæc absoluta prohibitio minimè habeat causam perpetuam à iure naturæ, nihil est, quod si in fundatione dispositum reperiatur, vt beneficij Rector nominet, & designet sibi successorem, ad quem beneficium peruenire debeat, absque alia Ordinarij Episcopi institutione, huiusmodi dispositio, vtique seruanda est, prout coram me in quadam facti contingentia fuit resolutum ex ijs, quæ plenè concludit, Lambertin. in tract. de iure patronat. quæst. 9. art. 3. præcisè, nu. 17. lib. 1. par. 1.
2. Certum est enim, quod præfata designatio, seu nominatio habet vim præsentationis, quatenus inductum est, vt simpliciter fiat, & quatenus inductum fuerit, quod alia Ordinarij institutio minimè requiratur, nec censetur exclusiua institutio, sed ipsa retinet vim institutionis tanquam facta à persona Ecclesiastica, quod quidem non videtur contra naturam beneficij, prout esset, si mandatum foret, vt absque institutione aliquis, posset obtineri, vt dixit Rota Romana decisl. 530. num. 3. part. 1. in recentior. quare hæc opinio est seruanda in praxi, & ideo pluries iuxta eam conclusui.

RESOLVT. CCCCLXXII.

1. Bona data in dotem, an ex pacto reuocari possint.
2. Ecclesia an ex fructibus alterius Ecclesie dotari possit.
3. Natura dotis est, vt sit perpetua.

Conditio adiecta in limine fundationis, vt bona in dotem consignata, possint reuocari per patronos, eorumque hæredes, an sit admittenda.

Minimè admittendam esse verius iudicauim ex consil. Anchar. 197. & Monald. in cons. 23. vol. 1. & ex Ferrinac. in decisl. Rotæ 566. par. 4. diuersorum quorum ratio videtur eo, quod natura beneficij repugnat, cum Dos debet esse perpetua, vt voluerunt Mundos cons. 37. Alban. in cons. 3. i. num. 6. & sequent. per text. in cap. 1. de cappellis Monachorum, Marefcott. lib. 2. variarum resolut. cap. 2. & ita censuit Rota in vna, Lucana Decanatus 23. Martij 1582. coram Aldobrandino, cuius tenor est.

Domini resoluunt dictum Anchar. cons. 147. applicari in casu nostro, etiam respectu cedentium commendis, concludit enim in summa Anchar. non posse apponi pactum circa bona data in dotem Ecclesiæ, quo mediante talis datio, seu consignatio reuocari possit, quia hoc pacto status Ecclesiæ redigeretur ad nihilum, cap. si quis obierit 11. quæst. 3. notatur in c. 2. 10. qu. 1. & in cap. si quis Basilica de consecrat. dist. 1. quod conuenit casui nostro, si enim cedentes possent ad eorum Ecclesias reuerti, status Collegiatae de nouo erectæ redigeretur ad nihilum, quia sine illis redditibus Decanatus, & Canonicatus consistere nequirent.

Non obstat, quod dictum Anchar. sit intelligendū de constructione Ecclesiæ, ob cap. 1. de sen. seu cens. quod allegat, etiam quod alioquin si generaliter esset intelligendum, obstaret, cap. verum de cond. appof. quia explicitè Anchar. loquitur solum immutatione

2. status Ecclesiæ: in casu enim suo fuerat erecta Ecclesia in Monasterium, vt liquet num. 1. & num. 6. vt propria contingit in casu nostro, in quo mutatus fuit status Ecclesiæ, ex quo erecta fuit collegiata Ecclesia secularis, quod Collegium seculare prius non aderat. Non obstat dispositio, cap. verum, quia Ancharan. limitat dictum Capitulum verum, & ibi tradita, vt non procedat, quando pro dote aliquid Ecclesiæ datur.

Sicut non obstat, quod fructus Præposituræ Prioratus non fuerint assignati pro dote, quia lectura literarum erectionis, & Breuijs, de quibus in dubio tollunt difficultatem, vt in literis dicitur, illisque pro eorum dote duo mille Ducati, necnon omnes, & singulos fructus, & prouentus dict. Prioratus. Et licet vno Præposituræ facta fuerit mens Capitulari, fuit tamen facta pro dote, vt constat ex Breui, in quo dicitur ex illis pro eorum dote Præposituram Sancti Georgij perpetuò vniuissimus. Nec etiam mouit Dominos, quod non possit dici de hoc, ex quo fructus erant Ecclesiæ, & sic non poterant dici dotasse de suo, Rocc. de iure patronat. verb. & dotauit num. 26. cum alijs allegatis, quia non dicunt Doctor. quod ex fructibus Ecclesiæ non possit dotari alia Ecclesia, quia immo dicunt id fieri posse, & quod ius patronatus non acquiritur beneficiato, sed Ecclesiæ cuius erant fructus, & bona ex quibus dotata fuit Ecclesia, quod verum est: argumentum enim concludit solum, quod cedentibus non potuit, ex hac causa referuari ius patronatus, quod verum est, nec ipsis fuit referuatum, sed Ioann. Paul. & Matthæo, qui de suo dederunt illa bis mille, sed non concludit, quin illi fructus quantumuis Ecclesiæ non fuerint assignati pro dote Collegiatae ex verbis etiam Ancharan. num. 6. in fin. tollitur alia responsio data, quod in casu Anchar. esset appositum post erectionem Ecclesiæ, quia ibi dicit, quod licet legatum esset factum post erectionem, tamen cum in exordio ipsius Ecclesiæ sit facta promissio, legatum postea factum censetur declaratio promissionis non autem noua dispositio; Accedit etiam ratio non redigendi statum Ecclesiæ ad nihilum, cui liceat in vtroque casu, sicut non obstat, quod non redigatur ad nihilum, ex quo hæc Ecclesiæ reuertentur ad statum regulare, quia etiam in casu Anchar. de Ecclesia seculari fuerat erectum Monasterium, & tamen consideratur interitus illius status, quod semel, cum illa dote erectus fuit, vt in hoc casu, quo etiam ad dicta Paul. de Città de iure patron. par. 3. cap. 2. n. 26. in fin. & n. 46. pariter in fine, seu potius illius rationem concluderent non applicari, quia per hanc reuersionem fructus beneficiorum non traderentur ad vltus profanos.

PRAXIS PRÆSENTATIO
Ab beneficia iuris patronatus.

Iuxta Concil. Trident. sess. 14. cap. 13. de reformat.

RESOLVT. CCCCLXXIII.

1. Concilij Tridentini verba referuntur.

Quid disposuit Sacrum Concilium Tridentinum circa formam nouissimè præsentationis.

Sacrum Concilium Tridentinum, sess. 14. cap. 13. de Reformat. his vtitur verbis videlicet. Non liceat præterea patrono cuiusvis priuilegij prætextu, aliquem ad beneficia sui iuris patronatus, nisi Episcopo loci ordinario, ad quem promissio, seu institutio ipsius beneficij cessante priuilegio, iure pertineret quoquo modo præsentare aliàs præsentatio, ac institutio forsitan secuta, nulla sint, & esse intelligantur.

RESOLVT. CCCCLXXIV.

1. Præsentatio fit superiori, & quid de nominatione.
2. Effectus præsentationis, & nominationis.

Quod

Quod nam discrimen sit inter præsentare, & nominare.

- R**espondeo cum decis. Rot. apud Achill. de Grass. decis. 12. de iure patronatus, cuius tenor est. Præsentatio intelligitur tantum, quando fit superiori, alioquin dicitur magis nominatio ad decis. Rot. 211. in non. de quo per Rot. de Cur. tract. iur. patr. in ver. honorificum 41. q. 2. tradit Franc. in cap. p. §. verum in 1. not. de iur. patronat. & Mil. in ver. patronus debet, quod tenuerunt Domini in vna Aſculana parochiali S. Io. coram Domino Ant. August. de Anno 1548. esse verum non solum ad effectum validitatis præsentationis, sed etiam ad hoc, ut noua propositio declaratur subreptitia, in qua asserbatur præsentationem esse factam, & non constabat de præsentatione facta Ordinario.

Istud tamen vltimum postea melius considerando, fuit reprobatur ex eo, quia Papa nihil aliud considerauit nisi consensum Patronorum, quem omnino sciebat pati aliquem defectum, & iste non erat talis, qui retraxisset Principem. Quod eo magis placuit, quia in noua provisione, de qua agebatur, erant clausula multum prægnantes, quod scilicet posset impetrans exprimere qualitates, etiam infectiuas, & annullatiuas.

RESOLVT. CCCCLXXV.

- 1 Præsentari omnes possunt, qui non sunt prohibiti.
- 2 Aetas legitima præsentari requiritur, & quæ sit.
- 3 Præsentationis tempore requiritur habilitas.
- 4 Præsentari potest pro vna vice, non habens omnia requisita in fundatione, & quomodo.
- 5 Præsentatorum inhabilitas, quæ sit remissiuè.
- 6 Requisita in conferendis beneficijs, quæ?
- 7 Consuetudo non admittendi ignobiles in Canonicos non valet.

Præsentatio, ut fiat iuxta mentem Concilij, necesse est habilitas præsentati.

- R**egulariter ad Insponsoratus præsentari possunt omnes, qui prohibiti non reperiuntur, ut toto titulo de iure patron. & 6. q. 7. per totam; dummodo in ea ætate esse debeant, quam beneficij qualitas postulat, Vgolin. de potest. Episcopis cap. 51. §. 2. in fine, seruata Conc. Trid. dispositione circa ætatem ad beneficia requisitam. Quæ inhabilitas, siue habilitas consideratur tempore præsentationis, Bald. consil. 127. vol. 1. Alex. consil. 21. vol. 2. Dec. consil. 270. & Monald. consil. 16. num. 3. & sequitur Nouarius in opusculo noni iur. Pontific. conclus. 1. de præsentat. vbi quod inhabilis, quis iudicandus est si talis reperiatur tempore præsentationis, nec prodest habilitas, si superueniat, Rot. decis. 69. par. 3. lib. 2. diuersi. Seraphin. Rotæ Rom. dec. 1234. num. 4. Campan. in diuersorio iuris canon. rub. 11. cap. 23. num. 461. Et patronus potest de consensu Ordinarij pro vna vice præsentare ad beneficium eum, qui non habet omnes qualitates in fundatione appositas, ut tenuit Rot. apud Seraphin. dec. 871. num. 4.
- Et de inhabilitate præsentatorum legendus est Viuianus de iure patronat. part. 2. lib. 6. cap. 10. vbi de obligatis ad racionia, de curialibus, de coniugatis, bigamis, criminosis, non habentibus ætatem legitimam, illiteratis, & pluribus alijs, quos videre poteris etiam apud Nouarium in opusculo noni iur. Pontific. conclus. 2. de præsentat. a patron. faciend.
- In conferendis beneficijs, nil aliud magis inquire debet, quam ætatis maturitas, morum grauitas, & honestas, litterarum scientia, vita, virtus, & fama personæ, cap. cum in cunctis in princip. de elect. cap. innotuit, ibi inducere videbantur eod. tit. & non ex locorum,

vel generis dignitate, sed morum nobilitate innotescere debent Clerici, nec vrbium claritate, sed fidei puritate, cap. nos qui præsumus 40. dist. beneficia igitur, tam nobilibus, quam ignobilibus sunt indistincte conferenda, itaut non valeat consuetudo, quod non admittantur ignobiles in Canonicos Cathedralium, cap. venerabilis, vbi Abbas nu. 4. de præbendis, quia non generis, sed virtutum nobilitas, vitæque honestas gratum Deo faciunt, & idoneum seruicium, cap. sicut excellentiam vers. non gradus 23. qu. 4.

RESOLVT. CCCCLXXVI.

- 1 Ecclesia patronata, si sit in confinibus duarum Diocesium, quo in loco facienda est præsentatio, & nu. 4. & 5.
- 2 Io. Mariae Nouarij I. C. Lucani Allegatio adducitur.
- 3 Præsentatio facienda est coram locorum ordinarijs.
- 6 Cadaver occisi, vbi reperitur in confinio duarum Terrarum, ad quem spectet cognitio.
- 7 Ecclesia est illius Diocesis, in qua porta existit.

Præsentatio coram quo est facienda, quoties Ecclesia patronata reperitur in confinibus duarum Diocesium.

Placuit aliquando in facti contingentia respondere, dum essem consultus, quod vbi Ecclesia patronata sita sit in confinibus duarum Diocesium, præsentatio poterat fieri coram vno Episcopo illarum Diocesium, ex dictis per Bal. in l. iuris petitos, ff. de excusat. tutor. maxime quoties ita solitum esset, cumq; in huius articuli solutione in manus meas venisset methodica allegatio eruditi Domini Io. Mariae Nouarij I. C. Lucani, volui illum hic reponere, & est, ut sequitur.

Illustrissimæ, & Reuerendissimæ Domine, votum, quod alias voce dedi, nunc rogatus breuibus verbis illud confirmo, satis inquam notum mihi erat, præsentationem ad beneficia iuris patronatus coram locorum ordinarijs faciendam, iuxta tenorem Cap. Nobis de iure patronatus, & Conc. Trident. sess. 14. cap. 13. de reformat. si Ecclesia patronata esset in confinibus duarum Diocesium, in tali casu esse communem Episcopis talium locorum Ordinarijs, prout ita in terminis nostris firmasse reminiscor, Lambert. in tractat. de iure patronat. lib. 2. part. 2. qu. 4. art. 6. & Belencin. in tract. de charitativo subsidio, qu. 52. qui scripserunt in huiusmodi casu præsentationem legitimè fieri posse coram vno ex præfatarum Diocesium Episcopis.

Quorum sanè sententia vera redditur, nam in simili, sic videmus in materia parochialium, Glof. in cap. licet 16. qu. 3.

Idemque cautum reperitur in materia arboris in confinio positæ, ut aperte patet, ex §. insula instituit. de rer. diuisi.

Taliter, quod vbiunque Episcopi locorum ordinarij essent discordes, posset vtique haberi recursus ad Archiepiscopum Metropolitanum, cuius partes erant, ut alternis vicibus Ecclesiam Episcopi suffraganei ordinarent iuxta ea, quæ notatur in Clem. plures, §. & vt facilius de iure patronatus.

Hæc omnia licet sint vera, non per hoc fuit ponere os in Cælum, dum affirmavi in casu de quo agitur, & meum exquirebatur votum, iuridicè præsentationem factam, & institutionem subsequutam apud Reuerendissimum Episcopum suum suffraganeum procedere, dum in eius Diocesi caput Ecclesiæ, siue Cappellæ patronatæ situm videbatur, & in rei veritate existat, quo in casu ad illius Territorij iurisdictionem spectare dicendum est argum. text. in l. cum in diuersis, ff. de religiof. & sumpt. iug. videmus in quam, quod si in-

confinio cadauer occisi reperitur, cognitionem spectare ad eum, in cuius territorio reperitur caput occisi, Belius in pract. crim. c. 18. lib. 3. nu. 63. Zang. de except. n. 238. Berlich. decis. 62.

Imò cum in eisdem Territorio, & solo Cappellæ ipsius porta sita sit, nescio quo pacto de nullitate præsentationis possit prætendi, non est enim nouum illius Diocesis Ecclesiam esse, in cuius solo sita est porta principalis ex notatis per Bar. in l. quid in prædijs, §. qui domum, ff. de leg. 3. Viuian. in tract. de iure patronat. lib. 8. cap. 7. nu. 14. Barbof. de potest. Episc. alleg. 72. n. 150. par. 3.

Iuridicè igitur iuxta morem locutus sum, & ideo votum aliàs impartitum approbo, & sector, siq; consulo. Ego Io. Maria Nouarius I. C. Lucanus.

RESOLVT. CCCCLXXVII.

- 1 Præsentatio potest fieri coram Capitulo Sede vacante, & ita in praxi.
- 2 Capitulum tenet locum Episcopi mortui.
- 3 Præsentationes factæ coram Capitulo debent executioni mandari, absque scrupulo.

Præsentatio an validè fiat coram Capitulo Sede vacante.

SCUTI præsentatio, licitè fit coram Episcopo, loci Ordinario, ita illo mortuo, benè fieri potest coram Capitulo Sede vacante, vt probat Io. Andr. in cap. no. bis de iure patronat. per text. in cap. 1. de institut. in 6. sequitur Viuian. in suo nouo tract. de iur. patron. lib. 8. c. 8. n. 4. p. 2. Nouarius in suo Pontificio nouo concl. 1. n. 4. de præsentatione. & ita scio practicum fuisse, pluries in Curia Archiepiscopali Neapolitana, & nouissimè, dum ego ipse Vicariatus officio fungerer, & sic quotidiana viget Praxis in alijs Curijs Ecclesiasticis.

Cuius quidem opinionis Ratio est euident, eo quia actus, qui debebant fieri coram Episcopo, illo mortuo terminari, & perfici validè possunt coram Capitulo, Sede vacante, tanquam in eisdem Episcopi locum subrogato, & subiecto: millies enim fuit dictum in singulis, quasi vt plurimum Capitulum, Sede vacante, succedere Episcopo, cum & eisdem vices gerat, Nouarius forens. quest. 103. tom. 1.

Vnde præsentationes factæ mortuo Episcopo, coram Capitulo, Sede vacante, licitè possunt mandari executioni, & consequenter institutio potest subsequi, absque aliquo scrupulo, prout in dies sic videmus seruari.

RESOLVT. CCCCLXXVIII.

- 1 Præsentatio potest fieri coram Vicario Episcopi, vel Capitulari.
- 2 Episcopi appellatione venit Vicarius.

Præsentatio in beneficio Iurispatronatus, an possit fieri coram Vicario Episcopi, vel Capitulari.

CERTUM est præsentationem debere fieri coram habente ius instituendi, vnde quando ad Episcopum spectat institutio, vel ad Capitulum Sede vacante, ipso mortuo, tunc præsentatio validè fieri potest in eisdem Curia, & sic coram eius Vicario, vt notauit Barbof. in cap. cum Laici n. 2. de iure patron. & Campanil. in diuers. iuris canonici, Rubr. cap. 13. num. 395. cum seq. vbi fatetur iuxta hanc opinionem se in facti continentia obtinuisse, & ita practicatur in Curia Archiepiscopali Neapolis.

Cuius conclusionis Ratio est, quia regulariter Epi-

scopi vbi fit mentio non excluditur eius Vicarius, nisi in specie dicatur, Gratian. decis. Rot. March. 98. & Vicarius venit sub appellatione Episcopi loci ordinarij, Paris. de resignat. benefic. quest. 11. n. 2. lib. 3. Nouarius in Opusculo noui iuris Pontificij, conclus. 1. nu. 2. sub tit. de causis primæ instantiæ coram locorum ordinarijs tractandis.

RESOLVT. CCCCLXXIX.

- 1 Præsentatio facta coram superintendente est valida.
- 2 Subrogatum sapit naturam eius in cuius locum subrogatur.
- 3 Superintendens est caput Curie.

Præsentatio an sit valida, si fiat coram superintendente relicto in Diocesi ab Episcopo.

TEMPORE quo Episcopus Caluens. fuit relictus superintendens in Archiepiscopatu insignis Ecclesiæ Neapolis per Dominum Cardinalem Aquauium felicitis memoriæ, dum coram eo fuisset facta præsentatio ad quoddam ius patronatus, insurrexit dubitatio, si valide ipsa præsentatio fieri potuisset, stante, quod Concilium Tridentinum loquitur illam faciendam esse coram Episcopo.

Et fuit in curia Archiepiscopali dictæ Ciuitatis cōmuni voto conclusum, præsentationem validam fuisse, tum quia ipsemet habebat amplam potestatem agendi omnia, & singula, quæ ad iustitiam tendebant, quo in casu expeditio præsentationis non poterat retardari, tum etiam, quia ipsemet erat susceptus in locum Domini Cardinalis Archiepiscopi, & subrogatus sapit naturam eiusdem in cuius locum subrogatur, l. eum, qui ita §. iniuriarum, ff. si quis caution.

Vltra quòd si est verum præsentationem posse fieri in curia illius Episcopi, qui habet instituere, vt in superiori resolutione dictum est, tanto magis poterat fieri coram superintendente, qui erat caput curiæ, dum ibidem Vicariæ, & omnibus alijs præerat, & singuli ab eius mandatis pendeabant.

RESOLVT. CCCCLXXX.

- 1 Potestas ordinis, & Iurisdictionis, quæ sit in Episcopo.
- 2 Episcopalis ordinis ad potestatem quamam propriè pertineant.
- 3 Ecclesias consecrare, & calices benedicere potest simpliciter Sacerdoti à Papa committi.
- 4 Sacramenta ex potestate ordinis conferenda ministrari debent ab habente potestatem requisitam.
- 5 Pontifex non potest prohibere Episcopo ne ordines validè conferat.
- 6 Iurisdictionis potestas alia pertinet ad dignitatem Episcopalem, alia ad simplicem iurisdictionem.
- 7 Episcopus consecratus cognoscit de his, quæ spectant ad dignitatem.
- 8 Episcopus electus cognoscit de his, quæ spectant ad simplicem iurisdictionem, & etiam de indulgentiis.
- 9 Promotus apud Sedem Apostolicam litteras à dicta Sede consecrationis obtineat aliàs non potest administrare.

Præsentatio an possit fieri coram Episcopo non consecrato.

PRO responsione huius dubij sciendum est, in Episcopis aliam esse potestatem ordinis, aliam Iurisdictionis, ordinis ea est potestas, vt sciatur, & possit omnia Sacramenta conferre, chrismata conferre, prædicationis munus exercere, alios ordinare ad Eucharistiæ sumendam præparare, & Sacerdotes creare. Finis vero

vero vnus est illis, cum Sacerdotibus communis, qui est Sanctissima Eucharistia consecratio, & offerre. Domino verum sacrificiū, quo in vniuersū Presbyteri pares sunt, quandoquidem eorum auctoritas a Deo ipia pendet: Episcopalis tamen ordinis potestas ad hunc Eucharistia consecrandā, & offerendā finem, nō ita proximē ordinatur ad Sacerdotium, sed remotius, quatenus hoc perficit, & potestatem consecrandi per Sacerdotum institutionem confert, vnde ad potestatem Episcopalis ordinis tria propriē, & insolidum pertinere, scilicet ordinare, consecrare, & confirmare, tradit Glos. verbo de talibus, in cap. transmissam de electione, & refertur in Pontif. Roman. in rub. de consecratione. Episcopi: verum cōsecrare Ecclesias, & Calices, quamuis annexum sit ordini Episcopali, cum tamen sit Sacramentale potest. Papa Sacerdoti committit. Henric. in Summa, cap. 5. §. 6. in com. lit. K. Sacramenta vero, quæ ex sola potestate ordinis cōferuntur, non possunt ministrari ab alio, qui ordinem ad illa requisita non habeat, nec Summus Pontif. potest Episcopo prohibere, ne ordines valide conferat, quia circa ordinis potestatem, quam habebat Episcopus, vel Papa ordinans, habens se, vt instrumentum liberum, sed ab alio motam, nempe à Christo, & ea potestas pendet à Papa cōsecrante, quam quidem ordinis potestatem immediatē à Deo Episcopi accipiūt, nam respectu illius omnes Apostolos pares fecit, ac in hoc illos æqualiter ordinauit, itaut nullatenus, quæ ordinis Episcopalis esse dixi, possint inferiori Prælati, qui Episcopus non sit, nec consuetudine, aliove iure speciali competere, Abb. in cap. accedentibus de excessi. Prælat. post num. 2. vbi addit Alex. de Neuo Clarioribus, id explicat verbis, & accurrit text. in cap. quanto de consuetudine, & in c. aqua de consecratione Ecclesie, vel Altaris.

Iurisdictionis autem potestas ad mysticum fidelium corpus spectat, quibus toto orbe terrarum diffusis, oportuit pro locorum amplitudine, Regnorum frequentia, illis assignari Antistites, ac Præfectos, quorum alij maiorem, alij minorem iurisdictionis potestatem ad leges condendas haberent, prout necessitas, aut utilitas postulare videbatur. Potestas hæc iurisdictionis diuidi solet in illam, quæ pertinet ad Dignitatem Episcopalem, cuius meminit text. in d. cap. accedentibus, scilicet cognoscere de causis matrimonialibus, publicis iniungere pœnitentias, atque indulgentias concedere, & in illam, quæ dicitur simplicis iurisdictionis, nempe iudicare, excommunicare, corrigere, iuramenta recipere à Vassallis, confirmare, inuestire, beneficia conferre, instituere, & similia inter vnam, & alteram iurisdictionis diuisionem.

Alia est differentia, quod de illis, quæ pertinent ad Dignitatem Episcopalem, solus ipse Episcopus consecratus cognoscit, exceptis indulgentiis, quas electus Episcopus ante consecrationem concedere potest, vt dixit D. Thomas in 4. sententiarum distinct. 25. art. 2. & dist. 20. quæst. 1. art. 4. ver. ad secundam quæstionē, sequuntur Sotus ibi distinct. 21. quæst. 1. vt 4. ver. hinc fin. August. de Ancon. de potestate Ecclesie, quæst. 29. Syluest. verbo indulgentia, num. 13. Vgolin. de potest. Episcopi, cap. 41. in princ. n. 1. de illis vero, quæ ad simplicem iurisdictionem spectant, cognoscit electus, & confirmatus, licet nondum sit in Episcopum consecratus; Rebuff. de pacific. possess. num. 243. quia exercitium iurisdictionis actu acquiritur per confirmationem, Cost. in Pragm. Sanct. tit. de collatione verbo maiorationes pag. 186. & ideo poterit subditos de iure communi excommunicare. Nauar. in man. cap. 27. n. 5. & beneficia conferre, Cost. tit. de collatione verbo iuridictio pag. 181. Rebuff. d. tit. de pacific. possess. nu. 251. Gonzal. ad reg. 8. C. ncell. §. 4. primi n. 27. vbi ver. 10 apud Sedem Apostolicam promouetur, literas di-

ctæ Sedis promotionem, consecrationemque continentes habere debet alioquin ad suam Ecclesiam accedere, vel bonorum Ecclesiasticorum administrationem accipere, aut iurisdictionem aliquam exercere, non potest; à nemine, absque huiusmodi litterarum ostensione recipi, obedientiaue ei præstari, atque audiri debet, Vgolin. de potestate Episcopi cap. 2. §. 1.

Ex quibus satis potest colligi decisio præfati articuli, quod præsentatio possit fieri coram Episcopo, et si non consecrato.

PRAXIS PROMOTIO Ad primam Clericalem tonsuram, vel ad Minores Ordines in Regno Neapolitano.

Iuxta dispositionem Sac. Congregat. de mandato fel. mem. Gregor. XV. editæ.

RESOLVT. CCCCLXXXI.

1. *Modus habendus per Episcopos in collatione ordinum minorum.*
2. *Praxis in Regno circa ordines minores conferendos.*

In promouendis ad primam tonsuram, vel ad Ordines Minores, quid obseruari debeat per Ordinarios.

AD elucidationem huius quæsti, placuit hic repone-
re Decretum Sac. Congregat. editum pro tali effectu, quod est tenoris sequentis, videlicet.

1. *Sac. Congreg. Cardin. negotijs Iurisdictionalibus Regni Neap. Præpositorum iustis, grauiusq; adducta causis de S. D. N. Greg. XV. speciali ordine viue vocis oraculo de super habito, expresse præcipit, & mandat omnibus, & singulis eiusdem Regni Archiepiscopis, & Episcopis, & alijs inferioribus legitimam facultatem habentibus, vt antequam ad primam tonsuram, siue ad minores Ordines aliquem promoucant, Parochos, seu alteri, cui magis videbitur, committant, diligenter inquirat, & literas testimoniales ipsam inquisitionem factam continentes ad ipsum committentem, quam primum transmittat, ad hoc, vt ita ex his, quam ex alijs ex Sac. Conc. Trid. præscripto in cap. 7. sect. 23. de reformat. adhibendis diligentis sibi constet promouendos illos esse qualitatibus præditos, quæ per sacros canones, idemq; Concilium requiruntur; Quod, & obseruent in literis dimissorias concedendis, in quibus exprimitur præfatas diligencias præcessisse. Diffæ autem literæ dimissorias vni tantum, & certo Ordinario ad electionem concedendis in posterum dirigantur, & pluribus directæ sint nullæ, prædictaq; vult inuolabiliter obseruari, donec aliud fuerit ordinatum; si quis vero contra formam præsentis Decreti fuerit ad primam tonsuram, siue ad minores ordines promotus, ab executione collati, & à suspensione superioris ordinis, perpetuo suspensus sit, & ulterius condignis penis puniatur; ordinans verò, vel dimissorias concedens ultra diuinam ultionem, quam incurreret, à collatione ordinum per annum suspensus sit eo ipso; Præterea ipsæ Ordinarij enixè inungit, vt Decreta per sacros Canones, sacrumq; Conc. Trid. & Apostolicas constitutiones, quo ad delationem Clericalis habitus, & tonsuræ, seruatiūq; Ecclesie præstandum, ita curent per huiusmodi Clericos obseruari, & in eos, qui contra fecerint, statutus per ea pœnis animaduertere, vt ipsi nequeant de damnabili, circa hæc negligentia redargui. Romæ 10. Kal. Iun. 1623. Octau. Cardin. Bandinus. Laur. Campagius Secretarius.*

2. *Quare attempta hac decretatione, omnes, & singuli Illustrissimi locorum Ordinarij solent, & in effectu semper vtuntur hac forma, de qua in supradicto Decreto, & ita in dies practicatur in toto Regno isto Neapolitano.*

R. E.